

ՆՈՐԻՆ ՍՈՒՐԲ ՕԾՈՒԹՅՈՒՆ S. S. ՎԱԶԳԵՆ Ա
ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԿՈՆԴԱԿԸ ՀՅՈՒՍԽԱՅԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ
ՀԱՅԱՍՏԱՆՅԱՅՑ ԵԿԵՂԵՑՎՈ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՑ
ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

Վ. Ա. Զ Գ Ե Ն Ե Խ Ա Ռ Ա Յ Յ Ե Խ Ս Ո Ւ Ս Ւ Ք Ք Ր Ի Ս Ո Ս Ւ Ք,
Ո Վ Ո Ր Մ Ո Ւ Թ Ե Ա Մ Ք Ե Ա Մ Տ Ո Ւ Ն Ո Յ Ե Խ Կ Ա Մ Ծ Ո Ք Ս Զ Գ Ի Ս
Ե Պ Ի Ս Կ Ո Պ Ո Ս Ա Պ Վ Ե Տ Ե Խ Կ Ո Ր Ո Վ Լ Ի Կ Ո Ս Ա Մ Ե Ն Ա Յ Ե Հ Ա Յ Ո Յ Ե
Ե Ա Յ Ր Ա Գ Ո Յ Ե Պ Ա Մ Տ Ր Ի Ա Ր Ք Հ Ա Մ Տ Ձ Գ Ա Կ Ա Ն Ե Ա Ր Ա Մ Ե Ն Ա Ր
Ա Բ Ո Ո Ո Յ Ե Ա Յ Ր Ա Ր Ա Տ Ե Ա Ն Ա Ռ Ա Ք Ե Լ Ա Կ Ա Ն Մ Մ Ա Յ Ե
Ե Կ Ե Ն Ե Յ Ի Ո Յ Ե Մ Բ Բ Ո Ւ Կ Ի Մ Ի Կ Ե Լ Հ Ա Մ Ի Ա Մ Ե Ն

Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Յ Ա Յ Ց Ե Կ Ե Վ Ե Վ Վ Ո Ե Ր Ի Տ Ա Ս Ա Ր Դ Ա Յ Կ Ա Զ Մ Ա Կ Ե Ր Պ Ո Ւ Թ Յ Ա Ն
Վ Ա Բ Ի Զ Ե Բ Ո Ւ Ն Ե Վ Ա Ն Դ Ա Մ Ե Բ Ո Ւ Ն Ե Վ Ո Ղ Զ Ո Ւ Յ Ե Հ Ա Յ Յ Ա Կ Ա Ն Ե Վ Ա Կ Ա Ն
Հ Ա Յ Յ Ա Պ Ե Տ Ա Կ Ա Ն

Սիրելի՝ և հարազա՞տ զավակներ Մեր.

Ամենայն Հայոց Հայրապետն է, որ սույն բռպրով Զեզ կիսոսի, ուրախու-
րյամբ ընդառաջելով Զեր պաշտոնաքերի Մեզ ուղղած դիմումին:

«Զի թէ Փէֆէս եի ՄԱՐՄՆՈՎ Հեռի ԵՄ, ԱՅ ՀՈԳԻՈՎ ԸՆԴ Զեօ ԵՄ. ԽՆԴԱՄ
ԽՐԵՒ ՏԵՍԱՆԵՄ ԶԿԱՐԳՆ Զեր եի ԶՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՀԱԽԱՏՈՅՆ Զերոյ ՈՐ
Ի ՔՐԻՍՏՈՍ ՅԻՍՈՒՄ» (Կողոս., թ 5):

Մեր խոսքը կուգա Հայոց Աշխարհի սրտեն՝ Ս. Էջմիածնեն, ուր շատ դարեւ
առաջ մարդասեր Աստուծո Արդին՝ Ինքը Միածինը իշավ և օրինեց զայն, և լու-
սավորեց մեր ժողովուրդը, ցույց տալով անոր նահապարհը հավիտենական
կյանքի: «Էջ ՄԻԱԾԻՆ Ի ՀՅՈՒ Ե ԵԻ ԼՈՅՍ ՓԱՌԱՅ ԸՆԴ ՆՄԱ»:

Այդ օրեն, մեր Մայր Հողը սրբացավ և մեր ժողովրդի զավակները դարձան
լուս որդիներ, Աստուծո որդիներ:

Անա մեծ և սմանչելի խորհուրդը մեր նկեղեցին, անա մղիշ ուժը հայ ժողովրդի պատմուրյան, անա աղբյուրը մեր զավակներու ստեղծարար շնորհներուն, անա գրավականը մեր Ազգի լուսավոր ապագային:

Աստված այստեղի կիմած է Իր ովհար մեր ժողովրդի նետ, և ինչ որ Աստված է կապած, ո՞չ մեկ մարդկային ձեռք չի կրնար բակել: Եվ դարք դարին պատմեց այս սրբազն ովհար մասին, և սերունդներ շարան-շարան հավատարիմ մնացին անու: Հայ ժողովուրդը մաշեցավ բայց շժանգոտեցավ, հայ ժողովուրդը տառապեցավ, բայց միշտ ստեղծեց, հայ ժողովուրդը նահատակիցեցավ, բայց միշտ վերատին ծնավ ու ապրեցավ:

Գո՞ւ, սիրելի՛ Երիտասարդներ, հարազատ զավակներն եմ այդ հայ հավատվար, աստվածաւեր ժողովրդին: Էավ նանցել ինցիներիդ, և ազնիվ նպարանուրյամբ, նախատարաց զոշեցէ, «*առ արտուուն*»:

Հավատարի՛մ մնացել Զեր պատերու սրբազն ովհարին, Երիտասարդական լոյս նավատին և աստվածակառուց Ս. էջմիածնին, մեր մայրենի անուշ լիզին և մեր ժողովրդի մշակույրին, մեր ազգային արդար դատին ու մեր մերբնայուղա Մայր Հայրենիցին:

Հավատարի՛մ մնացել Զեր պետուրյան օրենքներուն, եղե՛մ կարգապահ ու շինարար բաղադացիներ, միշտ բարձր պահելով շանր մարդու ազատուրյան և ժողովուրդներու եղայրուրյան զաղափարներուն:

Հավատարի՛մ մնացել նաև Զեր կազմակերպուրյան նպատակներուն, և պատվով կատարեցել Զեր աշխատանքները ի շինուրյուն նկեղեցքն և նօզուտ մեր Ազգի:

Աշադրուրյուն մի՛ դարձնեմ այն վեճերուն և նախամարտուրյուններուն, որոնք Սփյուռքի նայուրյան ներքին կյանքը կաղառուին: Անոնք անցողական, մակերեսային և շատ անզամ արվեստականութեն ստեղծված անիմաստ Երեւուրներ են: Դուռ այդ բոլորն վեր մնացել, ինչպես բաշարի սավանուրդը, ու ամպերն վեր կալանա դեսի խաղաղ ու պայծառ բարձունքները երկնակամարի: Բուն նաև ժողովուրդը այստեղի՝ այդ բարձունքին վրա կզանքի իր Հարրական նկեղեցիով, իր ներսական պատմուրյամբ, իր փառավոր մշակույրով և իր վերածնուրյան ներկա խոյանենով:

Արդ, սիրելինե՛ր, մի՛ Երկնշիք, մի՛ դանդաղիք, մի՛ տկարանաֆ: Երիտասարդի վայել չեն այդ բոլորը: Սիրեցե՛մ Զեր Ազգը, ինչպես կսիրեմ Զեր հարազատ մայրը: Սիրեցե՛մ Հայատանյաց նկեղեցին, ինչպես կսիրեմ Զեր սեփական տունը: Սիրեցե՛մ Ս. էջմիածնը, ինչպես կսիրեմ Զեր նորենական ժառանգուրյունը:

«ԱՅՍՈՒՀԵՏԵԲ ԵՊՐՈՎՐԸ, ՀԱՅԱՏԱՏՈՒԽ ԿԱՅ ԷՇ ԵՒ ՓԻՆՉ ԿԱՅԱՐՈՒԽ ԶԱ-
ԿԱՆԴՐՈՒԹԻՒԽՆԵՐ ԶՈՐ ՈՒՍԱՐՈՒԽ, ԵՒՇ ԲԱՆՆԻ ԵՒ ԵՒՇ ԹՎԹՈՒԼ ՄԵՐՈՎ» (Ք Քեսաղ., Բ 14):

Գո՞ւ, Ամերիկայի մեջ ծնած ու անած հայ Երիտասարդներ՝ ու պատանիներ՝, քեզ նեռու մեր Մայր Հայրեն, մեծ բաժին մը ունիք աշխատանքի և պայմանի նկեղեցի, Ազգ ու Հայրենիք վերաշինելու և ծաղկեցնելու պատմական առամելուրյան նահապարհին վրա: Աշխատանքի և պայմանի բաժին ունիք նաև մեր Ազգի արդար իդերու իրականացման նամբուն վրա:

Հապ'րտ եղեմ այդ ազնիվ աշխատանքով, հապ'րտ եղեմ այդ նիդրական պայմանով: Մի՛ մնանք կրավորական դիրերու վրա, հարպարակ իշե՛մ, առե՛մ Զեր դարաւ ձեռներուն մեջ դեկը մեր նկեղեցական-ազգային զործերուն, և

ծերերան իմաստուրյան ու փորձառուրյան խառնեցե՞մ Չեր մտին լուսը,
Չեր սրահն կրակը, Չեր շինելու կամքը և Չեր տեսիլքը:

Եվ ամեն բան վեր, Չեր բոլոր ուժերով պահեցեմ, պահպանեցեմ Հայ
Եկեղեցվո ու Հայ Ազգի միուրյունն ու անբաժանելիուրյունը Մերազնասուր
եշմիածնով:

«ՔԱՆՁԻ ՈՎԿ է ՄԵՐ ՅՈՅՍ, ԿԱՄ ԽՆԴՈՒԹԻՒՆ ԿԱՄ ԳՈԱԿ ՊԱՐՄԱՆԱՅ
ՄԵՐՈՅ ԵԹ Է ՈԶ ԴԱԼԻՔ» (Ա. Թևաղ., թ 19):

Երանի՛ Չեզ, որ երիտասարդ եմ: Աշխարհը նորեն կատեղծվի Չեզ հա-
մար: Եվ գույք ամբողջ կյանք մը ունիք Չեր առաջ:

Իշման Ս. Սեղանի առաջ Մենի սրտեռանդն կաղորենի, որ Տերը Չեզ պա-
հե պահպան առողջ ու անսասան, իր շնորհները առատապիս բաշխն Չեր
հոգիներուն և Չեր կյանիք պատղարեր դարձնե, փառավորելով զՉեզ և Չեզմով
մեր Եկեղեցին ու մեր պատվական ծողովուրդը:

Ապրեցե՞մ, անեցե՞մ, ծաղկեցե՞մ ու գործեցե՞մ ի փառ Աստուծու և Հա-
յաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցվո, այժմ և միշտ, ամեն:

Հայրապետական օրհնուրյամբ՝

Վաչե Ա.

ԾԱՅՐԱԳՈՒՅՑՆ ԳԱՍՏԻԱՐԸ ԵՎ ԿՈԹՈՂՅԱՌՈ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Տուաւ կոնդակո ի 10-ն նոյեմբերի

1956 Փրկչական ամի,

և ի տումարիս Հայոց Անգ.

ի Ս. Եշմիածնի: